లాకర్ నెం-112

- తుర్లపాటి రామానుజరావు

ఒక్క మాట

అవును ఒక్కటే మాట!

"ఈ నవలలోని పాత్రలూ, సన్నివేశాలు అన్నీ కల్పితం. సదర్భానుసారంగా ఊళ్ళ పేర్లు లాంటివి కొన్ని తీసుకోవడం జరిగింది తప్ప, ఈ కథ కేవలం నా స్వంత సృష్టి." – ఇది మామూలుగా అందరు రచయితలూ, ముఖ్యంగా డిటెక్టివ్ నవలా రచయితలూ చెప్పేది. ఇది మాత్రమే కాకుండా, నేను ప్రత్యేకంగా "ఒక్క మాటంటూ" చెప్పేది మరొకటుంది.

అసలు ఈ డిటెక్టివ్ నవల ఎలా మొదలు పెట్టానో, బ్యాక్ గ్రౌండ్ వివరించడమే ఈ ఒక్క మాట. మొదట ఈ కథ ఒక మామూలు కథగా పుట్టింది. దీన్ని డిటెక్టివ్ నవలగా రాస్తే ఎలా ఉంటుందని అనుకోకుండా వచ్చిన ఒక ఐడియా ఈ కథ జీవితాన్నే మార్చేసింది. వారసత్వం నా వెన్ను తట్టింది. మా అన్నయ్య నాగేశ్వరరావు, విశ్వభరత్ పేరుతో, 300లు పైగా డిటెక్టివ్ నవలలు రాసిన రచయిత. అతని రచనా సామర్థ్యం అమోఘం. తను రెండు నవలలు ఒకే సారి డిక్టేట్ చేస్తూ రాయించడటం నేను చాలా సార్లు చూశాను. ఆర్థికంగా అతనికి సహాయ పడ్డానే కానీ, అతని రచనల్లో ఏనాడు నేను తలదూర్చలేదు. నా చదువు, ఆ తర్వాత నేనూ, నా బ్యాంకు ఉద్యోగం-అదే నా జీవితం. ఆ తర్వాతెప్పుడో, కొన్ని కథలు, అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే రాశాను. కథలు రాయడంలో కూడా, నేనేమీ చెయ్యి తిరిగిన వాడ్ని కాదు. మామూలు కథలు రాయడం వేరూ, డిటెక్టివ్ కథలు రాయడం వేరు. కథ కంటే, డిటెక్టివ్ నవల రాయడం మరింత కష్టమనే నా అభిప్రాయం. ప్రథమ ప్రయత్నం ఒక డిటెక్టివ్ నవల రాయడం కష్టమే అయినా, ఇది మాత్రం నేనెందుకు రాయలేనని ఒక పట్టుదల నా చేత ఈ ప్రయత్నం చేయించింది. నవలలో కొంత ముందు కథ మాత్రమే చదివి, పూర్తిగా రాయమని ప్రోత్సాహించిన మిత్రులు శ్రీ కిరణ్ ప్రభ గారికి నా చేత ఈ నవల రాయించిన క్రెడిట్ దక్కుతుంది.

ఈ నవలలో కొన్ని చోట్ల నాకు సలహాలిచ్చిన నా మిత్రుడు కమలాకర్ తమ్ముడు లాయరు దుర్గాప్రసాదు గారికి, మరొక లాయరు మిత్రుడు మనోహరు బాబు గారికి ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

రామానుజ రావు.

(గత సంచిక తరువాయి)

నన్ను కూడా వీళ్ళు ఎప్పుడో చంపవచ్చు. అందువల్ల, నేను విల్లు రాసి, ఈ లాకరులో ఉంచుతున్నాను. నా తదనంతరం నా మిత్రులు హెడ్ మాస్టారు సుబ్రహ్మణ్య శర్మ గారు, మా పంచాయితీ సెక్రటరీ సుబ్రహ్మణ్యంలకు ఈ ఎకౌంటు ఆపరేట్ చేసేందుకు విల్లులో రాస్తున్నాను. నా వంతుగా వచ్చిన మొత్తంలో మూడు లక్షల రూపాయలు నేను పెరిగిన అనాధాశ్రమానికి ఇవ్వాలి. దాని వివరాలు విల్లులో రాశాను. నా ఎకౌంటులో అయిదు లక్షల రూపాయలు మా ముత్తాత ఊరు దొడబెట్ట గ్రామాభ్యుదయానికి ఖర్చు చేయాలి. మిగిలిన మొత్తంలో నా

స్నేహితుడు, సెక్రటరీ సుబ్రహ్మణ్యంకు, నా శిష్యుడు భాషా కుటుంబానికి చెరొక అయిదు లక్షల రూపాయలు ఇవ్వాలి. ముఖ్యంగా భాషా చనిపోవడానికి, మా సెక్రటరీకి జరిగిన అన్యాయానికి నేను కారణ మైనాను. మా హెడ్ మాస్టర్ గారికి రెండు లక్ష రూపాయలు ఇవ్వాలి. వాళ్ళిద్దరూ గ్రామాభివృద్ధికోసం పనిచేస్తున్నందుకు, నెలనెలా వాళ్ళ వాళ్ళ జీతాలెంత వస్తున్నాయో, అంత జీతం తీసుకోవాల్సిందిగా విల్లు రాశాను. వాళ్ళిద్దరూ నా ఆశయాలతో ఏకీభవిస్తూ, అడుగడుగునా నాకు సలహాలు ఇస్తూ, నన్ను ముందుకు నడిపించారు. నేను ఆశించిన మార్పు ఈ సమాజంలో ఇప్పుడే వస్తుందాని నేను మధన పడుతున్నప్పటికీ, మా సుబ్రహ్మణ్యంలు ఇద్దరూ నా ఆశయాలను నెరవేర్చేందుకు ప్రయత్నిస్తారని నాకు నమ్మకం వుంది.

ఇక సదానందం- రూ. ముప్పై అయిదు లక్షలూ అతని వాటా. తనకో తమ్ముడున్నాడని తెలుసుకున్నానని సదానందం ఇండియా వచ్చాక నాకు ఫోను చేశాడు. అతని పేరు సుధీర్ అని చెప్పాడు. కానీ, ఇప్పుడు అతనెక్క దున్నాడో తెలియదు. ఆ మొత్తం ఈ బ్యాంకులోనే మరొక ఎకౌంటులో వుంది. ఆ అమౌంటు సదానందం బ్రతికి ఉంటే అతనికి, అతను చనిపోయిఉంటే వాళ్ళ తమ్ముడు సుధీరుకు చెందాలి. ముందు జాగ్రత్తగా, దీనికి సంబంధించి వేరే అగ్రిమెంటు రాసేయడం జరిగింది. ఇందులో మరెవరికి హక్కు లేదు."

చివర పేజీలలో ఒక చోట మాత్రం వేరే సింబల్సుతో ఏదో రాసి వుంది. బహుశా ఇదేదో ముఖ్యమైంది కావచ్చు. ఈ సీక్రెట్ కోడ్ ఏమిటో? మళ్ళీ తనకో పరీక్ష?

ఈ ఒక్కటి సీక్రెట్ కోడ్ లో ఎందుకు రాసాడో? మరెవరి చేతుల్లో అన్నా పడితే, వాళ్లకు అర్థం కాకుండా ఉండాలనా? ఇదేదో కొత్త కోడ్ లాగా వుంది. ఒకసారి గూగుల్ సీక్రెట్ కోడ్ లాంగ్వేజెస్ చూస్తే ఏమన్నా దొరక వచ్చేమో!

U++U+ +++++ +++FF +++++ +PP+P +++++ +PP+P +++FF

+++++ +OO++ +QQQ+ W+W++ +PP+P V++VV

+K+++ +PP+P +++++ +PP+P +++++ +++E+ +++E+ +QQQ+ W+W++ +PP+P V++VV

+QQQ+ +RRRR ++G++ +PP+P ++G++ +++FF +K+++ +PP+P +L++L +K+++ +QQQ+ V++VV

+PP+P +++++ +OO++ ++G++ U++U+

+++FF ++G++ V++VV +++++ +K+++ +N+NN U++U+ +K+++ +PP+P

+N+NN +QQQ+ +++E+ +M+M+ ++G++ T+++T 112 +K+++ +PP+P

+++FF +K+++ +++++ +OO++ +PP+P +++FF ++++D +++++ +PP+P +M+M+

+++++ ++++D +K+++ +++FF U++U+, ++JJJ ZZ+++ +++FF ++G++ T++++T +++++ ++++D +++++ +++FF

ఇది ఫ్రాన్సిస్ బేకన్ సృష్టించిన సబ్ స్టిట్యూషన్ సైఫర్ కోడ్ కు దగ్గరలో ఉంది.

ఒక సారి ఆ రాసింది మొత్తం పరీక్షగా చూసింది. ఒకటి నుంచి 5 దాకా ప్లస్ గుర్తులూ, ప్లస్ గుర్తుల పక్క ఒకటి గానీ, రెండు, లేదా మూడు,లేదా నాలుగు అక్షరాలూ, కలిపి 5 చప్పున వున్నాయి. ఐదేసి కలిపి ఒక మాటగా తీసుకోవాలి అనుకుంది సాహితి. ఒక చోట 112 నెంబరు కనిపించింది. అమ్మయ్య, ఒక క్లూ దొరికినట్లే అనుకుని ఊపిరి పీల్చుకుంది. 112 పక్కన ఉన్న అక్షరాలు చూసింది. ఇంగ్లీష్లో లాకర్ కు (LOCKER) 6 అక్షరా లున్నాయి. 112 అంకె వెనక ఉన్న 6 అక్షరాల సింబల్స్ పరీక్షగా చూసింది.

మొదటి అక్షరం L కు +N + NN అనుకుంటే, O కు +QQQ+ , C కు +++E +, K కు +M +M +, E కు ++G ++, R కు T ++T అయ్యిండాలి. కామను గా వాడిన + తో, ఇంగ్లీష్ లో ప్రతి అక్షరానికి ఆ తర్వాతి రెండో అక్షరం ఉపయోగించడం జరిగింది. అది అర్ధం అయ్యాక, ఇక దాన్ని 'డీ కోడ్' చెయ్యడం సులువైంది సాహితికి.

Sadanand amount is in an account opened in our joint names. Details in locker 112 with Diamond Bank in Abids, Hyderabad.

పొద్దున్నే లేచి హైదరాబాద్ బయల్దేరి వెళ్ళింది సాహితి. విజయవాడ కమీషనర్ రాసిచ్చిన లెటర్ తీసుకుని హైదరాబాద్ కమీషనర్ ఆఫీసుకు వెళ్ళింది. కమీషనర్ ఒక లెటర్ రాసి, మరొక ఇనస్పెక్టరును ఇచ్చి పంపాడు.

రాత్రి ప్రసాదు ఫోను చేశాడు. అతను చెప్పింది విని, "గుడ్" అని చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసి, తర్వాత తను చెయ్యాల్సిన కార్యక్రమం గురించి ఆలోచించింది.

మర్నాడు పొద్దున్న మచిలీపట్టణం సూపరింటెండెంట్ గారికి, విజయవాడ కమీషనరు గారికి ఫోన్లు చేసి తన ప్లాను వివరించింది.

సాహితి తనకు బాగా పరిచయం ఉన్న విలేఖర్లతో జనార్ధనరావు, రాఘవరావు గార్ల హత్య కేసులు గురించి సర్కిల్ ఆఫీసులో ప్రెస్ మీట్ ఏర్పాటు చేయించింది. ప్రెస్ మీట్ లో సర్కిల్ ఇనస్పెక్టర్ రఘువీర్ కేసు వివరించాడు.

"వేణు మాధవ్, సదానంద్ అనే ఇద్దరు కంప్యుటర్ స్పెషలిస్టులు, జనార్దను గారు, రాఘవరావు గార్లతో కలిసి అమెరికాలో ఐ.టి. ఇండస్ట్రీ పెట్టి, అది మంచి అభివృద్దిలోకి వచ్చాక అమ్మేసి, వాటాలు పంచుకున్నారు. వారిలో సదానందు సేల్ డీల్ ఫైనల్ అయ్యే సమయంలో, ఇండియా వచ్చి, యాక్సిడెంటులో చనిపోయాడు. ఆ తర్వాత వేణు కూడా ఇండియా వచ్చేసి వేరొక పల్లెలో ఉంటూ, అకస్మాత్తుగా హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చి, చనిపోయాడు. సదానందు వాటాయే ముప్ఫై అయిదు లక్షలుంది. అతను చనిపోవడంతో, అతని వారసులెవరో తేలాక, ఆడబ్బు వాళ్ళకు అప్పజెప్పడం జరుగుతుంది".

"ఎవరి వాటా ఎంత వచ్చిందో, ఆ వివరాలు మీకు ఎక్కడ దొరికాయి? నలుగురు పార్టనర్సు చనిపోయారు కదా?" ఒక లేడీ పత్రికా విలేఖరి అడిగింది.

"సదానందు మరణం సహజమైనదేనా? జనార్దను గారికి వచ్చిన బెదిరింపు ఉత్తరాల మాటేమిటి? దాన్నిబట్టి చూస్తే, సదానందును చంపించింది జనార్ధనరావు గారేమోనని, అందువల్లే, జనర్ధనరావు గార్ని చంపింది సదానందం బంధువు లెవరైనా అయిఉండవచ్చని మీకు అనుమానం రాలేదా?" ఒక విలేఖరి అడిగాడు.

"చెప్పలేం, ఖచ్చితంగా వివరాలు తెలుసుకోవడానికి మరింత సమయం పడుతుంది" చెప్పాడు రఘువీర్.

"ఔను సార్, మరి రాఘవరావు గార్ని చంపింది ఎవరు?" మరొక విలేఖరి అడిగాడు.

"ఆ వ్యక్తే అయ్యుండవచ్చు".

"ఇంతకు ముందు కూడా రాఘవరావు అనే అతను చని పోయాడని, అతని డైరీలో లాకరు నెంబరు 112 అని తప్ప వేరే వివరాలేవీ లేవని, అతన్ని గుర్తుపట్టగల వాళ్ళెవరైనా వుంటే, వివరాలు చెప్పవలసిందని మీరు పేపర్లో ప్రకటించారు. అతనికి, ఈ రాఘవరావుగారికి ఏమైనా సంబంధం ఉందా?"

"అతను రాఘవరావు కాదు. అతని అసలు పేరు వేణుమాధవ్. అతనే ఈ కంపెనీలో సి.ఈ.ఓ." అనేసి, ఆ తర్వాత గతుక్కుమన్నాడు రఘువీర్.

"వేణు మాధవ్ అనే అతను దొడబెట్ట గ్రామానికి సర్పంచి అనీ, ఆ గ్రామ పంచాయితీ సెక్రటరీ, పంచాయితీ నిధులు కాజేసి, అతని ఇంటికి నిప్పు పెట్టి చంపేశాడనీ, అప్పట్లో పెద్ద సెన్సేషన్ గా చెప్పుకున్న కేసు. అది జరిగి చాలా రోజులయ్యింది కదా? ఆ వేణు మాధవు, ఇతను ఒకరేనా? అలా అయితే, అప్పుడు వేణు మాధవ్ చనిపోలేదా?" అడిగాడు సీనియర్ విలేఖరి.

రఘువీర్ నిస్సహాయంగా సాహితి వైపు చూశాడు.

లేడీ విలేఖరి సాహితిని అడిగింది, "చెప్పండి మేడం, మాకు వివరంగా చెప్పండి. అసలు కేసు తేలిపోయినట్లేనా? హంతకుడు ఎవరో తెలిసిందా? ఈ వేణు అనే ఆయన ఎప్పుడు, ఎక్కడ చనిపోయాడు? ఇల్లు తగలపెట్టి, అతన్ని చంపుదామని చూసింది ఎం.ఎల్.ఏ. గారి మనుషులేనా?"

సాహితి చిరునవ్వు నవ్వింది. "ఈ కేసులో కొన్ని విషయాలు ఇంకా తేలాల్సి వుంది. కొన్ని కారణాల వల్ల మేము అన్ని విషయాలను వివరించి చెప్పలేము. అయితే, మేము మిమ్మల్ని కోరేదేమిటంటే, మీ పేపరు న్యూస్ చూసి, సదానందు తాలుకు వాళ్ళెవరైనా ముందుకొస్తే, చాలా వరకు కేసు తేలిపోతుంది. వాళ్ళకు చేరాల్సిన డబ్బు వాళ్ళకు అందుతుంది."

"మేడం, మీరు మాకు డీటెయిల్సు చెప్పకుండా, ఏదో రాయమంటే ఎలా రాస్తాము?"ప్రశ్నించాడు ఒక సీనియర్ విలేఖరి.

"సరే, మీకు వివరాలు చెబుతాను కానీ, అదంతా మీరు పేపర్లో రాయవద్దు. కొన్ని విషయాలు వివరంగా, రాస్తే నష్టమే తప్ప, లాభం ఉండదు.

వేణుమాధవ్, సదానందు, జనార్ధనరావు, రాఘవరావు —ఈ నలుగురూ ఐ.టి. కంపెనీ పార్టనర్స్. కంపెనీ సేల్ చేసి వచ్చిన డబ్బు ఒకొక్కరూ ముప్పై అయిదు లక్షల దాకా పంచుకున్నారు. జనార్దను, రాఘవరావులు ఇండియా వచ్చేసి, వాళ్ళకు అప్పటికే ఉన్న వ్యాపారాలు

చూసుకుంటే, వేణు అక్కడే కొన్నాళ్ళు వేరే కంపెనీలోనూ,ఆ తర్వాత స్టాన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలోను పనిచేసి ఇండియా వచ్చేశాడు. తన స్వగ్రామమైన దొడబెట్టకు వచ్చి, అక్కడ ప్రజల అభిమానాన్ని చూరగొని, సర్పంచి అయినాడు. కొన్ని రాజకీయ కారణాల వల్ల అతనిపై హత్యాయత్నం జరిగింది. అదృష్ట వశాత్తూ అతను తప్పించుకుని, ఆ ఊరు వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. పేరు , వేషం కూడా మార్చుకుని మరొక పల్లెలో తన ప్రజాసేవ కొనసాగిస్తున్నాండగా హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చి చనిపోయాడు.”

“ఈ వేణు మాధవ్ ను దొడబెట్ట గ్రామంలో చంపాలని చూసిన వ్యక్తులెవరు? దానికి కారణం ఏమిటో మీకు తెలియదా? అక్కడ అధికార పార్టీ ప్రతినిధులే ఈ పని చేయించి, పంచాయితీ సెక్రటరీపై నెట్టారని అప్పట్లో ప్రజలు అనుకున్నారు కదా?” సీనియర్ విలేఖరి ప్రశ్నించాడు.

“మీరు సదానందు విషయం చెప్పలేదు. అతను సేల్ డీల్ ఫైనల్ అయినా వెంటనే చనిపోయాడని అన్నారు కదా? అతని మరణం సహజమైన్దేనా? లేక, మరేవరిదైనా ప్రేమేయం ఉందా? అతను వంటరి వాడన్నారు కదా?మరి అతని తాలుకూ వాళ్ళెవరైనా వున్నారా?” అడిగింది లేడీ విలేఖరి.

“సదానందు యాక్సిడెంట్ లో మరణించాడనే తెలుసు. పూర్తి వివరాలు మాకింకా అందాల్సి వుంది. ఇక వేణు మాధవ్ పై ఆ గ్రామంలో జరిగిన హత్యా ప్రయత్నం వేరే కేసు. దాన్ని గురించి ఇప్పుడేం చెప్పలేము. ఈ సదానందు తాలుకూ మనుషులు బయటకొస్తే గానీ, కొన్ని విషయాలు తేలవు. అందుకే ఈ ప్రెస్ మీటు ఏర్పాటు చేశాము.”

“సరే మేడం, ఈ కేసు పరిశోధనలో మీ ప్రేమేయం వున్నట్లు రాయవచ్చా?” అడిగాడు సీనియర్ విలేఖరి నవ్వుతూ.

“ఒద్దు, నా ప్రసక్తి తేవద్దు. మీరు రాయకపోయినా, శత్రువులు నన్ను కనిపెడుతూనే వున్నారు. విజయవాడకమీషనరు గారు, మచిలీపట్టణం సూపరింటెండెంటు గార్ల పర్యవేక్షణలో, సర్కిల్ ఇనస్పెక్టర్ రఘువీర్ ఆధ్వర్యంలో ఇనస్పెక్టర్ నిశ్చల్, ఇనస్పెక్టర్ ప్రసాదులు పరిశోధన చేస్తున్నట్లు రాయండి.”

రఘువీర్ ముఖం వికసించింది. విలేఖర్లు సాహితికి, రఘువీర్, ప్రసాదులకు బై చెప్పి వెళ్ళిపోయారు.

మర్నాడే తను పిలిచిన నలుగురు విలేఖర్ల తాలుకూ పేపర్లలో, “చిక్కుముడి పడిన జంట హత్యల కేసు!” అంటూ ఒకదాన్లో, “ఇంకా విడని జనార్దను హత్య కేసు” అని మరొక దాన్లో, ఇలా వేర్వేరు   హెడ్డింగులతో, అనుకున్న విధంగా న్యూసు రావడం చూసి,”ఓకే” అనుకుంది సాహితి. మరొక పేపరు తీసి చూసింది. “నలుగురు పార్టనర్స్ మరణాల మిస్టరీ.” అంటూ హెడ్డింగ్ పెట్టి, “పార్టనర్సు అందరూ చనిపోయారు. సదానందం వాటా వాళ్ళ తమ్ముడికి ఎలా చేరుతుంది? అసలతను బతికే వున్నాడా, లేక అతను కూడా యాక్సిడెంటులో చనిపోయాడా? వేణు మాధవ్ ను చంపటానికి పన్నాగం పన్నింది ఎం.ఎల్.ఏ. సుదర్శన్ మనుషులేనా?” అంటూ వేణు మాధవ్ మరణం మీద ఎక్కువ రాశాడు. ఇతనెవరో తను పిలిచినతను కాదు. కొంచెం డిఫరెంటుగా రాశాడు అనుకుంది సాహితి.

పొద్దున్నే ఫోను చేసింది రాగిణి. “ఆయన ఆఫీసు పని మీద ఎక్కడికో వెడుతున్నారట.”

“అవును రాగిణీ, నాతో చెప్పాడు. నిన్ను మా ఇంట్లో దింప మన్నాను. ఇక్కడ నీకేం భయం లేదు. హాయిగా నాల్గు రోజులు రెస్టు తీసుకుందువుగానీ.” చెప్పింది సాహితి.

“అమ్మో, నాలుగు రోజులే!” కంగారుగా అనేసింది రాగిణి.

Post your comments

.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)